

for mange her i Landet, helt unge Mennesker og Folk, som kun i Ny og Næ beskæftiger sig med Jagt, der driver Jagt til stor Skade for vor Vildtbestand, og som udøver Jagten paa en saadan Maade, at den meget ofte medfører Ulykkestilfælde paa Mennesker og i hvert Fald meget ofte giver Anledning til, at Vildtet bliver anskudt og lider megen Fortræd, inden det til sidst dør. Jeg anser derfor Indførelse af Jagtkort for et meget stort Fremskridt. Samtidig med at jeg, som sagt, beklager, at man fra Socialdemokraternes Side ikke har kunnet gaa med hertil, kan jeg udtale min Paaskønnelse af, at et Flertal indenfor Udvalget giver sin Tilslutning dertil.

Hvad man skal betale for disse Jagtkort, kan være en Skønssag, dog mener jeg ikke, at man der skal være alt for stædig og stiv. Det ene Tal kan i og for sig være lige saa berettiget som det andet, men hvad angaar Striden om, hvorvidt dette Jagtkort til den jagtberettigede Grundejer skal koste 2 Kr., som et Flertal foreslaar, eller 1 Kr. i Stempelafgift eller slet ingenting, vil jeg sige, at det er i alle Tilfælde Mening, at dette Kort skal være gratis, dog saaledes, at Kommunen eller det offentlige ikke har nogen Udgift derved. Det er Mening, at den Myndighed, der skal udstede Jagtkortet og have Ulejligheden dermed, skal have et Vederlag paa 2 Kr. for hvert Jagtkort, han udsteder, og saa forekommer det mig rimeligt, at man siger: Den, der ønsker dette Kort, maa betale Udgiften til selve Kortets Tilvejebringelse. I øvrigt er der ikke Tale om nogen Afgift. Kommunen, der skal oppebære Afgiften, faar ingen Indtægt af disse Kort. Den gaar til Sognekogeden eller, hvem der udsteder Jagtkortene. Derfor synes jeg ikke, det er værd at rejse nogen stor Diskussion om dette Spørgsmaal. Man kan meget vel sige, at Jagtkortet i dette Tilfælde erhverves gratis, i hvert Fald afgiftsfrit, men der skal betales de 2 Kr., som det koster at faa selve Kortet udstedt. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at det er heldigt, at det koster 2 Kr., af den Grund, at der er en hel Del af os, der besidder Landbrugsjord, en større eller mindre Ejendom, som meget godt kan lade være med at gaa med Bøsse, og som maaske heller slet ikke vil gaa med Bøsse, som kan have godt af en saadan lille Barrière paa 2 Kr., som vi skal overvinde, hvis vi faar Lyst til at gaa paa Jagt. Det er ingen uovervindelig Hindring. De virkelige Jægere, det gentager jeg, skal nok løse deres Jagtkort.

Den ærede Ordfører omtalte de Bemærkninger, der er indført vedrørende

Fredningsnævnet, der sorterer under Justitsministeriet. Jeg kan derom sige, at dette Forhold ikke kan tages op under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, da det er indført i en helt anden Lov, der er forelagt af min Kollega den højtærede Justitsminister; men Spørgsmaalet skal paa den Foranledning, der her er givet, blive taget op til nærmere Forhandling. Videre ser jeg mig ikke i Stand til at udtale mig om Spørgsmaalet paa nærværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen ønskede Bekræftelse paa, at den Opfattelse, han har gjort gældende af § 12, saaledes som den nu foreslaas ændret, er den rigtige. Jeg skal gerne sige, at det er Mening, hvad jeg ogsaa synes fremgaar tilstrækkelig tydeligt af Udtrykkene, at den, der vil udøve Jagt fra Baad, ikke maa opholde sig nærmere end 50 m fra Bredden, hvilket altsaa vil sige, at der ikke maa skydes fra et Punkt, som ligger nærmere end 50 m fra Bredden, og denne Bestemmelse er jo indsat for at hindre, at der finder ulovlig Jagt Sted paa det Vildt, der findes paa selve Strandbredden. Men naturligvis er det en Selvfølge, at det Vildt, der findes i Søen, selv om det er indenfor de 50 m, maa skydes fra Baaden, naar der altsaa skydes mindst 50 m fra Bredden.

Spørgsmaalet om Natjagten har for saa vidt her fundet sin Afgørelse, som der er Enighed fra alle Sider om, at Natjagt skal forbydes. Dette er et overordentlig glædeligt Resultat af Udvalgets Arbejde, og jeg takker i høj Grad for, at man fra alle Sider har kunnet enes. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Andreasen) ønskede imidlertid, at der skulde lægges en Time til Jagttiden baade om Aftenen og om Morgen, og ogsaa fra anden Side har der været udtalt Sympati herfor. Jeg for mit Vedkommende skal gerne, da nu Spørgsmaalet er rejst, og paavirket af, at man fra alle Sider har givet Tilslutning til Forbud mod Natjagt, deltage i en nærmere Overvejelse af dette Spørgsmaal mellem anden og tredje Behandling, idet jeg ikke kan tilraade, at man, saaledes som det her foreslaas fra Socialdemokratiets Side, uden videre lægger en Time paa om Aftenen og om Morgen; jeg mener, at ogsaa nogle andre Rettelser kunde være ønskelige, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu. Men som sagt, hvis man ønsker en saadan ny Forhandling, er det muligt, at der kan findes en Form, som kan tilfredstille alle; jeg skønner ikke, at Spørgsmaalet medfører uoverstigelige Vanskeligheder.